

Sygn. akt II K 149/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant: stażysta Jakub Zarębski

w obecności prokuratora – J. K.

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016 roku

sprawy P. S.

syna J. i T. z domu P.

urodz. (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 16 października 2015 roku, sygn. akt II K 166/15 na karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §2 kk popełnione w dniu 06 lutego 2015 roku.
2. Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 29 września 2014 roku, sygn. akt VII K 531/13 na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 279 §1 kk w. zb z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 25 lutego 2013 roku, odbywanie kary rozpoczęto od 17 czerwca 2015 roku.

ORZEKA

I. na mocy art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 §1 i 2 i art. 85a kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 16 października 2015 roku, sygn. akt II K 166/15,
2. Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 29 września 2014 roku, sygn. akt VII K 531/13,

wymierza P. S. karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytej kary w sprawie VII K 531/13 od dnia 17 czerwca 2015 roku.

III. w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. zasądza od Skarbu Państwa kwotę 295,20 (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) na rzecz adwokata E. B. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

V. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 149/16

UZASADNIENIE

P. S. został skazany następującymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 16 października 2015 roku, sygn. akt II K 166/15 na karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §2 kk popełnione w dniu 06 lutego 2015 roku.

2. Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 29 września 2014 roku, sygn. akt VII K 531/13 na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 279 §1 kk w. zb z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 25 lutego 2013 roku.

Z treści opinii o skazanym z Zakładu Karnego w Ł. wynika, że aktualnie do wykonania skazany ma dwie kary. Od 17 czerwca 2015 roku do 15 czerwca 2020 roku skazany odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie VII K 531/13. Następnie od 15 czerwca 2020 roku do 13 września 2022 skazany będzie dobywał karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 166/15 (opinia o skazanym – k. 20). pozostałe kary zostały wykonane.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 85 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 - § 2. Jak wynika z art. 85 § 3 kk podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

W niniejszej sprawie sąd stwierdził, iż zaszły przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności co do kar orzeczonych w sprawach II K 166/15 i VII K 531/13.

Zgodnie z art. 568a §1 kpk który to został dodany do ustawy Kodeks Postępowania Karnego przez ustawę z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. z 2015 r., poz .396) o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw - Sąd orzeka karę łączną bądź w wyroku skazującym, bądź w wyroku łącznym . Jak zaś stanowi znowelizowany przez tą samą ustawę § 1 art. 569 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, która prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Przy czym zauważyć należy, że w sprawie niniejszej, w związku z powyżej wskazaną nowelizacją kodeksu karnego dla określenia czy zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego oraz co należy brać pod uwagę określając jej wymiar miało ustalenie stanu prawnego, który będzie miał zastosowanie. Kwestia ta miała zasadnicze znaczenie z uwagi na diametralne zmiany w tym zakresie między stanem prawnym przed 1 lipca 2015r. a po tym dniu. W związku z tym w sprawie zachodziła konieczność sięgnięcia do przepisów intertemporalnych. I tak zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw- przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wobec faktu, że ostatnie skazanie P. S. nastąpiło na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Golubiu- Dobrzyniu, wydanego w dniu 16 października 2015r. w sprawie o sygn. akt II K 166/15 który to uprawomocnił się w dniu 31 marca 2016 r. zgodnie ze wskazanym przepisem przejściowym w sprawie niniejszej zastosowanie miały przepisy obowiązujące po 1 lipca 2015r. Przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy, gdy: zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 kk i kary nie zostały wykonane. W niniejszej sprawie zachodzą przewidziane w art. 85 kk i art. 87 §1 kk podstawy do połączenia kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami w sprawach o sygn. akt

II K 166/15, II K 531/13 . Przepis art. 86 § 1 kk zaś stanowi, iż sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna - § 4.

Kierując się wskazaniem art. 86 § 1 kk, wymiar kary łącznej można było określić w granicach od pięciu lat pozbawienia wolności (kara najwyższa z podlegających łączeniu), do siedmiu lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu). Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone cytowanymi wcześniej wyrokami. Problemem otwartym przy łączeniu kar jednostkowych orzeczonych wyrokami nadającymi się do połączenia, opisanymi wcześniej była wysokość kary łącznej, którą należało orzec za zbiegające się przestępstwa. Należało zatem rozważyć, którą z zasad – absorpcji, asperacji, czy kumulacji zastosować. Sąd podzielił wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zasadę absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązanie skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym (wyrok SN z dnia 02.12.1975r., sygn. akt Rw 628/75, OSNKW 1976, z.2, poz.33). Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zatem zasada asperacji i na tej też zasadzie Sąd oparł wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I co pozwoliło na wymierzenie kary łącznej wyższej niż najwyższa jednostkowa kara, a niższej niż suma kar, przy odpowiednim przeliczeniu. Decydując się na karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy, a więc zbliżonym do sumy orzeczonych kar, sąd wziął pod uwagę wiele czynników. Przede wszystkim wyjątkowo niepoprawny sposób życia skazanego, wielość nagannych zachowań, charakteryzujących się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Skazany jest osobą wielokrotnie karaną (liczne skazania jednostkowe i wyroki łączne), popełniał przestępstwa w warunkach art. 64§ 2 kk. W przeszłości dopuszczał się różnych przestępstw a głównie przeciwko mieniu. Dla wymiaru orzeczonej kary łącznej okoliczność ta miała istotne znaczenie, bowiem należy pamiętać, iż wyrok łączny nie może być traktowany jako promocja dla osób wielokrotnie naruszających porządek prawny. W przeciwnym wypadku godziłoby to w zasadę sprawiedliwości karania oraz wychowawczą rolę kary. Wyrok łączny nie może być dla takich osób promocją. Na orzeczony wymiar kary istotny wpływ miał także fakt, że skazany dopuścił się przestępstw w dość dużej rozpiętości czasowej. Przestępstwo, za które został skazany wyrokiem w sprawie II K 166/15 popełnił w dniu 06 lutego 2015 roku, zaś przestępstwo, za które został skazany w sprawie VII K 531/13 popełnił w dniu 25 lutego 2013 roku. Wskazane okoliczności nie pozwalały zatem na orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, a nawet na zasadzie zbliżonej do pełnej absorpcji. Zastosowanie zasady pełnej absorpcji, w świetle poczynionych przez sąd ustaleń dotyczących skazanego powodowałyby, że taka kara byłaby rażąco łagodna i byłaby niczym nie uzasadnioną gratyfikacją dla skazanego. W związku z tym należy przyjąć, iż orzeczona kara łączna w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełni cele w zakresie prewencji indywidualnej oraz generalnej, stanowiąc czytelny sygnał, iż zachowania skazanego spotkały się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, a instytucja kary łącznej w ramach wyroku łącznego nie służy uzyskaniu kary łagodniejszej. Sąd w toku postępowania przeanalizował dokumenty złożone przez obrońcę skazanego dotyczące jego wcześniejszego zatrudnienia i stanu zdrowia żony skazanego. Incydentalny okres pracy skazanego nie przeszkadzał mu w popełnianiu przestępstw. Tak jeśli chodzi o czyn ze sprawy VII K 531/13. Sytuacja zdrowotna jego żony nie jest okolicznością mającą znaczenie dla wymiaru kary łącznej. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd połączył skazanemu prawomocnie orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Gołubiu- Dobrzyniu i Plocku w sprawach o sygn. akt V II K 166/15 i II K 531/13 kary pozbawienia wolności i wymierzył skazanemu karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W świetle wyżej wskazanych okoliczności, kara łączna wymierzona skazanemu jest w ocenie sądu sprawiedliwa, uwzględnia jego kryminalną przeszłość, stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego przestępstw, stopień jego winy oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze. Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 531/13 od dnia 17 czerwca 2015 roku. Jednocześnie sąd uznał, iż w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu, albowiem brak jest przesłanek do jakiegokolwiek łączenia rozstrzygnięć zawartych w tych orzeczeniach. Kierując się brzmieniem § 11 ust. 3 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu

Państwa (Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu) na rzecz adwokat E. B. kwotę 295,20 złotych tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe, biorąc pod uwagę fakt, iż jest on pozbawiony wolności, nie pracuje oraz nie posiada majątku.